
POSUDEK OPONENTA NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Autor práce: Bc. Anna Pokorná

Název práce: Ovlivnění spasticity u pacientů s roztroušenou sklerózou metodou elektrické stimulace dle Jantsche

Rok obhajoby: 2018

Vedoucí diplomové práce: MUDr. Martina Kövári

Oponent diplomové práce: doc. MUDr. Jiří Kříž, Ph.D.

Předložená diplomová práce má 89 stran, z toho 16 stran tvoří přílohy. Referenční seznam zahrnuje 91 citací veskrze recentní literatury. Dvacet pět citací odkazuje na publikace či webové odkazy v českém jazyce, ostatní jsou v jazyce anglickém. Práce je doplněna četnými tabulkami a grafy v textu, další včetně obrazové dokumentace jsou součástí příloh. Rozsah práce i počet citací splňují požadavky na diplomovou práci.

Po formální stránce je práce dobře členěná, pouze kapitoly o dvou a čtyřkanálové stimulaci by z mého pohledu měly být uvedeny o řád níž.

Ovlivnění spasticity, resp. pozitivních příznaků horního motoneuronu je obtížné a každá metoda, která má antispastický efekt a zabrání tak rozvoji sekundárních komplikací, je velmi žádoucí. Je s podivem, že dosud nebyl kvalitní studií prokázán antispastický efekt elektrické stimulace, která byla vyvinuta právě k tomuto účelu. Z toho pohledu by mohla být práce velmi přínosná.

Obecná část je rozepsána na 22 stranách. Na přiměřeně rozsáhlou kapitolu o roztroušené skleróze včetně klinických forem navazuje detailněji pojatá část o spasticitě. Autorka zde uvádí patofyziologii a popisuje nejednotnost v chápání tohoto pojmu, dále rozebírá jednotlivé příznaky syndromu horního motoneuronu, které jsou charakteristické pro pacienty s RS. V hodnocení spasticity preferuje Tardieuho škálu a především koncept pěti kroků podle Graciese. Jeho část je pak využita pro hodnocení pacientů v praktické části. Navazuje kapitola o elektrické stimulaci a mechanismech jejího účinku.

Teoretická část je psaná srozumitelně a přehledně a nejsou zde faktické nepřesnosti. Obsahuje však poměrně mnoho gramatických chyb, některé mohou být zavádějící, např. m. adductor manus. Především však autorka často chybuje ve shodě podmětu s přísudkem.

V praktické části si autorka stanovila tři hypotézy, které se týkají efektu elektrické stimulace podle Jantsche na úhel spasticity, aktivní rozsah pohybu a parametry chůze. Soubor tvoří 15 probandů, které jsou rozděleny do dvou skupin – STIM

a NOSTIM. K metodologii mám určité výhrady. Problém vidím v odlišné výchozí intenzitě spasticity u obou skupin, což může ovlivnit výsledky. Diplomantka nicméně tento fakt správně komentuje v diskuzi. Co je ale zásadní, že u stimulované skupiny probíhalo vyšetření bezprostředně po elektrické stimulaci, kdežto u druhé skupiny není z protokolu zřejmé, ve který čas bylo vyšetření provedeno. Přitom víme, že již pouhé protažení DKK má na snížení spasticity rovněž krátkodobý efekt. Pokud by tedy vyšetření navazovalo na určitou formu fyzioterapie, byly by patrně výsledky odlišné.

Z výsledků vyplývá, že bezprostředně po stimulaci byl snížen úhel spasticity a zlepšen aktivní rozsah pohybu proti kontrolní skupině. Nedošlo však k signifikantnímu rozdílu v rychlosti chůze. Myslím, že výsledky odpovídají nastavené metodice práce, kdy krátkodobý antispastický efekt by byl prokázán i po různých jiných formách terapie, ale neodrazilo by se to zásadně v parametrech chůze.

Diskuze je psána dostatečně podrobně, jsou zde komentovány dosažené výsledky, autorka nabízí různé pohledy na jejich interpretaci. V závěru autorka shrnuje výsledky a doporučuje další studie ke zhodnocení dlouhodobého efektu elektrické stimulace na spasticitu.

Přes uvedené výhrady práce splňuje požadavky na diplomovou práci a **doporučuji ji** k obhajobě.

Otázka:

Myslíte si, že by mohl být bezprostřední efekt prováděné terapie na spasticitu ovlivněn například užívanou antispastickou medikací? Nesetkala jste se v literatuře s takovým názorem?

V Praze dne 28.5.2018

doc. MUDr. Jiří Kríž, Ph.D.

